

ვიწ პრის ღამნაშავე? ან პირველი სა-

ვინ არის უადრეს-მეფე? ან პირველი სა-

პატარა უკრაინა

საუბარი მუხანათან!

მუხანა, რომ გახსოვს! რომელი წელს მწერლობის გზაზე მარტო; დამატარე, სიტყვა-სიტყვა ახლოც არ მომკარგე! სადა არ მავრინე გზებზე, ოცნება გამიასკეტე! ზღვის უფსკრულს, ხმელეთს, მთა-სა და ვარდა ახადე, აჭკვე-სარკე გაშალე ოცნების, შიგ ჩამახდელ ბრძოლათა და საიდუმლო ბუნების მამცნე, მამხილე სრულათა. მეც ჩავწვი ბუნების სიღრმეს გონება-სისხეტიანით, იქ ვაბო მარგალიტები, ავკრეფე წყით და დავცითა... ცის პაბაღონზე ავფრინდი. ღრუბლებმა შემიფარეს, და განვიციდილი აჭედან მთელ ქვეყნის არეზარეს. მესა, მთვარეს და ვარსკვლავებს ვამცნე გულსა ბოლმანო, და ავავსენეს საკრავნი: ძნობა, წინწილი, ბობლანი. ზღვა და ხმელეთი, ტყე, ველო, ბუჩქ-კორდი, რუი და ლუფი, ურყვი არსება სიმეზზე ვაფრეფე, ავამეტყველდი... მუხანა! გემდურა, დამოაღე... მინდოდა დამეფეხებოდი,

შენ მაინც არ მომისვენე, უფრო მოვრინდებოდი... ტკბილი ალურსით მიმღერდი და ყურში ჩამწერებულდები: „წმინდაა შენი შრომა“... სულ ამას ჩამიჩინებოდა... იცი რა მოხდა ამ შრომით? სიბერე წამომეწია... უმადლო, მიხედა მთავრობა, და დამინიშნა პენსია... თუმც ერთი კვირის საზოგადო-სა ცილდებოდა ზომითა, მე მაინც დამშვიდებული ვიყავი სრულის გრძნობითა. მუხანა! ვილაკამ შესცალა მთავრობის განაწესა... ვერც კი გავიგე ვინ იყო, ზე ამალიტა პენსია... ნეტაი სულ არ მოეცათ, ვერ გავიგებდი დასჯასა... ალბათ შეშურდათ, ეგონათ მით ვიკრავდი ფარასა... დეე, იხაროს ჩემს გარდა სულ ყველამ აღმადრინეთა... თუ ღირსი არ ვარ, რათ მიწა გზა ია-ვარდის ფენითა...
რ. ხაჯაგაბაშვილი.

1923 წელი
იანვარი 16.

მოკვარულ პირებს შეუძრია თავი ეკლე-სიაში და რაკი ყრილობა მათ იტყვებოდა თავიდან, მინდავალში სამეც კვლავ გამო-კეთდება, გაუქმდებოდა ეკლესია კვლავ სიტყვა და უბიწო სახეს მიიღებს. აი რა გზით სურს მოაქცეოს ყრილობამ გლე-ხები და მუშები. უმაღლესმა საეკლესიო მართებლობამ არ დაიშურა თავისი ძალა და ღონე გა-წმენდის მოსახდელად. არ დაზოგეს მიტ-როპოლიტები, არც მღვდლები და დია-კონები. გამოამარგლეს მათ რიგებიან არა სასურველი პირები და უღმრთოდესი შე-მოპარეს თმა-წვერები მაგისტრალით მე-ტელეთა ყრილობა. ეკლესიის „ХХХХХХХХ“ და „ХХХХХХ“-ის მენ-და 7 ნომრები აგებუ-ლია ასეთი დიდებულებით. ამავე დროს ეკლესიის დაუბრუნეს ყო-ფილი ბოროტი სულგები: მოხსნეს ანა-თემა მუშების და გლეხების მთავრობას, დაუბრუნეს ეკლესიის მანეთი სული ლ-ტოლსტოის, ერთი სიტყვით არ დაზო-გეს არც ერთი საშუალება თავის რეგო-ლიტაციონურ ლტოლვილებათა დასამტე-ცებლათ. განა რეგოლიტაციონური არ არის დაბრუნება ეკლესიისაღმე ბოლ-შევიების და ტოლსტოისა, რომლებსაც ეკლესია კრუ-მორწმუნეობის და ყველ-გა-ტყავების ბუნდელ მიანიჭათ? თავისი წინ ქანაობით ყრილობა კომუნისმის აღიარებამდის მივიდა, ამასთანავე გამო-ნახა, რომ კომუნისმის მატარებელი კო-მუნისტების აღრე სამღვდლოება ყოფი-ლა. აი რას სწერს „ეკლესია ეკლესია“ თავის მოწოდებაში: „სამღვდლოების, კლერიკების და მორწმუნეთა უმრავლეს-ობა, ჯერ კიდევ რუსეთის სოციალურ რევოლუციის დაწყებამდე, მღიერადრე, წინასწარ სვერეტდა მის (სოციალურ რევოლუციის) აუცილებლობას და სრულ სამართლიანობას, ისე როგორც აუცილებლად მიიჩნდა საჭიროება მო-ვლის მშრომელთა შევრთებისა, მშრო-მელ-დამიანებულ აღმამათა უფლებების დასაცავათ იმ კავრალიზმის ბრკვალე-ბისაგან, რომელიც წარმოადგენდა ერთ-

ერთ სახეს ურწმუნეობისა“. ამისათვის დღეს, უმატებს მღ. კრასნიკი „სასუ-ლოდოო ძალა ფულებას დაუხმლოვით ერის კაცნი, მაგრამ მხოლოდ ისეთები, რომლებიც მშრომლებს შეადგენენ და არა ექსპლოატატორებს და დამაჩრე-ლებს“. ხოლო მღ. როდნაკოვი კიდევ უფრო არამდებებს და გამოსთქვამს სუ-რდებს რომ „ქრისტიანთა ეკლესია გან-სახიერება უნდა იქნეს კომუნისმისა, ხოლო კომუნისმი კი რელიგიოზურობის მატარებელი“. ლევი-კი, სწორედ ის ლევი, რომელ-იც სინოდის ობერ-პროკურორი იყო ცერენსკის მთავრობის დროს, ის ლევი რომელიც თავყვანა სცემდა იმპერიალი-სტურ მისწრაფებებს, ხელს აფარებდა და აწერდა ჯარისკაცთა სიკვდილით დასჯა-ზე, რომელიც გუშინ სარატოვის მემბლე-ს და აზნაურს წარმოადგენდა, აღდგო-ლი ჰქონდა დაცემული სახელმწიფო სა-თათბიროს მარჯვენა სკამებზე, ხან თვალს უპაუწებდა ოქტიანისტებს, ხან-კი მკლავს უუკეთებდა კრუპენსკის, დღეს ნაშტად დაკარგული, ზომა გადაჭრებულ-სი აიარს ანტიკიტებს „ХХХХХХХХ“ ის ფურცლებზე (პე 4 და 5): „ოდელი ინტერნაციონალისა-ქრისტიანული იდე-ლი იდეალია“ ღ ბოლოს დასძენს „ქრის-ტიანული იდეალი, ლოზუნგია: ძმობა, ერთობა და თავისუფლების საფრანგეთის რევოლუციისა და კომუნისტური ინტერ-ნაციონალი ერთი და იგივეა (одинъ и тотъ же) როგორც თავის მიზნებით, ისე კა-კობრიობის საკეთილდღეო ნაწარმოებ კონკრეტულ მუშაობითა“. აღარ მოვიყვანთ დანარჩენს ამონაწე-რებს, რომლებიც არა ნაკლებ ყურბო-ზულ სახის მატარებელია. ჩვენის აზრით ზემოთყვანილი ამონაწერებიც საკმარისა იმის გასათვალისწინებლად, თუ რა-ში გამოიხატება განახლება ეკლესიისაან როგორი პირობისაგან შესდგება განა-ხლებული ეკლესია.
(დასასრული იქნება)

გ. ჩუმინიძე.

შ. კარმელი

მოულოდნელად გვაცნობა გაზეთმა, რომ ქუთაისში ხანგრძლივად ავადმყოფო-ბის შემდეგ გარდაიცვალა პოეტი შალვა კარმელი. შალვა კარმელი არა ჩვეულებრივი ახალგაზრდა ენერგიით აღსავსე უმაწვი-ლი იყო. მისი ქვეყანი სახე მარცნივლი იყო იმის, რომ მასში პოეტად საუკეთესო მე-გობარს და თანამგზავს. მე არ მინდა ვილაპარაკო მისი პოე-ზიის შესახებ მხოლოდ მინდა აღვნიშნო რომ მისი დეკარავით, ჩვენ, მისმა მეგო-ბებმა, დავყარეთ საუკეთესო „ადამი-ანი, ამ სიტყვის სრული მნიშვნელობით. მე მახსოვს უკანასკნელი დღეები შა-ლვასთან ტუფისისში, მახსოვს ისიც, რო-დესაც ჩვენ მისი ამხანაგები მივედით მასთან. შალვა ძალიან ცუდად გრძო-ბდა თავს, მაგრამ ჩვენმა მისვლამ იგი გაამხევე და სიტყვა (თუნდაც ძალიან უძნელდებოდა სიტყვის გამო) ნუ გეშ-

ნიათ მეგობრებო ერთ კვირაში მოგვო-ბინდებო, წავსე ქუთაისში და შეიძლება მთავრობის და მწერალთა კავშირის და-ხმარებით წავიდე სოხუმში. გაიდა ერთი კვირა, მაგრამ შალვა კვლავ გბრ-ძოდა საშინელ ავადმყოფობას, რამაც ძლიერ დაასუსტა. გადასწყვიტეს ამა-ნაგებმა გავეზავნათ შობლებთან ქუთა-ისში იმ იმედით, რომ შეეძლებოდა სო-ხუმში წასვლა. მაგრამ სამწუხაროთ მისი მოგლის ინიციატივა არავინ აიღო და ის სულ მოკლე ხანში გამოეცალა ამ წუთისათვის. გარდაიცვალა ახალგაზრდა პოეტი, რომელსაც ბევრის ვაკეთება შეეძლო ქართული ერისათვის. განისვენე ძვირფასო ამხანაგო შალვა და გვამდეს, რომ შენი სხოფნა მუდამ იქნება შენს მეგობრებსა და ნაცნობებს შორის.
ლასკარი.

მოცემილი ამბები

წერილები სოფლები

უხმობებოლ ძროხების ყოლა.

ჩვენში ხბოს არ აშორებენ ძროხას: ეს კი კარგი არ არის, როგორც ძროხა-სათვის, ისე ხბოსათვის, რადგანაც ხბო-იანი ძროხა იძლევა ნახევარზე ნაკლებ რძეს და თითონ ხბოც სიმშლისაგან კარგი ვერ იზრდება. უმჯობესია ასე მოიქცეთ: მოგებულ ხბოს დედის ძუტუ აწოვით მხოლოდ პი-რველი ერთი კვირა; მერე მოაშორეთ დედას და ორი კვირის განმავლობაში აჭამეთ ისევე დედისა ანუ სხვა ძროხების რძე დღეში ოთხჯერ. ახლა შემდეგი სა-მი კვირის განმავლობაში აჭამეთ ნაღებ მოხდილი და წყალში გახსნილი რძე, რომელსაც შეუვრეთ თითო მუშა ფეკლის. გამოვიდა სულ ექვსი კვირა. ამის შემ-დეგ შეაჩვიეთ ნელ-ნელა ბალახს თუ თი-ვას და ხბო მშვენივრად გაგზრდებოთ. თითონ ძროხაც მალე ეჩვევა უხმოდ მო-წვევას და ორჯერ მეტს რძესაც იძ-ლევა.

დვრიტა. დვრიტა არის მცობნავი ცხოველების კუჭის ბოლო ნაწილი, რომლის შემდეგ იწყება ნაწლავები. საუკე-თესო დვრიტა გამოდის მაშინ, როცა იღებთ რძით კარგად ნაცვებ ბატკნისა-გან თუ ხბოსაგან. ამოღებულ დვრიტას უნდა მოაშორეთ ყველაზე მეტი ნაწი-ლი თუ ხორცი, გადმოაბრუნეთ შვე-ნიით მხარე, გამოყარეთ რაც შიგ ნახა-ვოვარია, გარეცხეთ, გაავლით წყალში, კვლავ გადმოაბრუნეთ, შეუკრათ ერთი ბოლო და გაბერეთ, სანამ გაიბერებო-დეს. შეუკრათ მეორე ბოლოც და ისე გაბერეთ გაკვიდოთ თბილ თათხში გა-საშრობად. გაშრობის შემდეგ დვრიტა გახსენით და შეინახეთ დაკიდული. შეი-ნახება თუნდა ორი და მეტი წელიწა-დი. სადღეოდ სჭირან რამდენიც საჭი-როა რძის რაოდენობის მიხედვით, და-ალობენ თბილ წყალში თუ შრატში და ისე მოიხმარებენ. სადღეოდ უმჯობესია აიღოთ ზოლზე რამდენიმე დვრიტასი. თუ ერთისა არ გასჭრის, მეორე გასჭ-რეთ.

* გურიაში კვეთი ეწოდება.

დ. არაბული.

მეცნიერება და ტახტია

ახალი აღმოჩენა გეოლოგიაში

გეოლოგიის სახელმძღვანელოებსა და ატლასებში დღემდე განაგრძობენ დედა-მწიფის ბუთარის შინაგანი ნაწილის წარ-მოდგენას, როგორც „სითხისებურ გამ-დნარ მასას“. თუ კი დედამწიფის შინა-განი ნაწილი სითხის წარმოადგენს, მა-შინ მთავარისა და მზის მიხედვად ამ სით-ხისა და მზის მიხედვად ამ სითხისი ისეთ-სავე მატება-დაკლებას უნდა იწვევდეს, როგორც მიწის, ზედა ფენებში. ჩვენ ამას ვერ ვამჩნევთ, მაგრამ ასევე ვერ ამჩნევს გიგანტ მყოფი ზღვის მოქცევის და მიქცევის. თანამედროვე მეცნიერებამ ამ საკითხს სწავლობს. ქანქარას (მატნიკ) შემწეო-ბით. სითხის ზედაპირი ყოველთვის რჩება პერპენდიკულარული სიმძიმისად-მი; თუ კი დედა-მწიფის შინაგანი ნაწილი მაგარია, მაშინ მთავარისა და მზის მი-ზიდულობამ აქ გადახრია უნდა გამოი-წვიოს. ეს უკანასკნელი გამოანგარიშე-ბულია ერთ მესედ წუთში; ეს იმას ნიშნავს, რომ ეიფელის კოშკის სიმაღ-ლის ქანქარამ სულ ერთ მესედ მილი-მეტრზე გადაიხაროს. ცდები ასეთ მინი-მალურ ოდნობებით თითქმის შეუძლე-ბელია, მაგრამ სახელმწიფოთ გამოიგო-ნეს მეტად მგრძნობიერი აპარატი, რომელშიც ქანქარა ქანაობს თითქმის პო-რიონტალურ სიბრტყეში. და აქ ეს უხერხულბანი აღარ არსებობს. დ-რ ჰეკერმა, პრუსიის გეოდეზიის ინსტიტუტის დირექტორმა, მოახდინა ცდები პოსტადში 25 მეტრის სიღრმის ქაში (რათა მინიმუმადე დაეყვანა მზის სხივების ზედმოქმედება). მიწა რომ სა-

სებით მაგარი ყოფილიყო, ქანქარას მოძრაობას მთვარის მიზიდულობის გავლენით უნდა მოეცა წესიერი ელიპ-სისი; ჰეკერმა კი მიიღო უსწორო ელიპ-სისი. ეს იმას ნიშნავს, რომ დედა-მწიფე ნაწილობრივ მაგარია, ნაწილობრივ სითხისებური. კაცობრიობის ერთ-ერთმა უდიდესმა გენიოსმა ლორდ კელვინმა, თავის დროზე სხვა ფენიერების საფუძველზე იმ დასკვნამდე მივიდა, რომ დედა-მწიფის შინაგანი ნაწილი უფრო მაგარია, ვიდრე სითხისებური. ამ ვამათ მეცნიერებამ ამ აზრისაგან იხრება. ჰეკერის ცდები სწარმოებდა 1902—1907 წლ. ცნობილმა ფიზიკოსმა მაი-კელსანმა ჩიკაგოში დადასტურა ის სხვა-გნებით. 1916—1917 წლ. მან დააწყო მიწის ქვეშ 6 ფუტის სიღრმეზე ორი მილი 500 ფუტის სიგრძის, რომელნიც ავსილი იყო წყლით და მოწყობილი წყლის ღონის ავტომატური აღნუსხე-სათვის. ეს დონე შეიძლება გაზომილი იქნეს მხოლოდ შედარებით გარსმე-მორტყმული მიწასთან; სხვა სიტყვებით, ადვილი აქვს მის ცვლადობას მთვა-რის მიმზიდულობის ზეგავლენით, თუ გარსმეორტყმული მიწა მაგარია და არ ემორჩილება ამ მიზიდულობას. ეს აღნუსხვა სწარმოებდა მთელი წლის გან-მავლობაში და საესებით დადასტურა ჰეკერის აღმოჩენები.

რედაქტორი—სარედაქციო კოლეგია
გამომცემელი—მთავარი კომიტეტი.

სამოქალაქო გადასახადის გამტარებელი კომისია აძის აცხადებს

რომ ა. წ. 10 თებერვლიდან 20 თებერვლამდე

ოპაროს მანეთის პარსი რეზა უხვალად

ე. ი. ოქროს მანეთი 400.000 მან.

სამოქალაქო გადასახადის გამტარებელი კომისია.